

Tényleg, amikor indult a vasárnapi Dizni délután, volt benne a középben egy Suli sorozat. Jókat röttyögtem rajta. A humora a ParkerLujizhoz volt hasonló. Azután jött egy sorozat, ami egy földönkívüli hapsiról szólt, snitt elején belerúg egy konzervdobozba, csak úgy unalomból, duma 5 percig, majd épp vágás előtt HALLJUK, HOGY A DOBOZ FÖLDET ÉR.

Szóval:

Én vagyok a zöld uborka
Nem félek a mély patakba
Nem félek a?
De félek a kisegértől
(vagy valami ilyesmi)

Cseszlovák Látogatók rulez – különösen teccett, mert én is földmérő vagyok, ill. akkor még csak tanultam. Volt valami aktatáskájuk amivel mindent tudtak soxorozni, vagy eltüntetni – már nem tudom.

És az osztrák tv? Nyáron minden reggel trückerparade, benne Popeye és Tom és Jerry Udo Jürgensz énekelte főcímdallal:

Fílen dank für di blúúúmen
Fílen dank
..... szuveníííííí! – hü de jó volt.

Meg az Am-dam-desz Dize-mala-besz
Dize-mala-popa-nesz Am-dam-desz.

Albert Einsten Bizottság Zenekar (Hungary)

„– Mit lááááááááááátsz, Laaaáca?
– Egy nagy segget látok!”

Mezey Katalin

A PÉNZ

Akik a pénz medrét megásták,
megszabták sodrát és folyását,
tudják, hogy hol csörög patakja,
s mikor gyűlik folyammá habja,
látják azt, ami láthatatlan,
s erőre kapnak a titokban.

Ehhez kevés a feltett szándék,
ez előjog, keresztajándék.
Keresheted, sosem találsz,
és lehet, hogy betéved lábod,
más cél, más vágyak után futva,
az aranyat mosó patakba.

Vér-, könny-, izzadságmirigyekben
gyűlik, finom hajszálerekben.
Földmélye, vízmélye takarja,
rejtje erdei völgy avarja.
Lehet csillogó fém alakban,
vagy hosszú banki számsorokban.

Kering a föld érrendszerében,
akár az oxigén a vérben.
Magában nem kincs és nem érték,
de benne és vele a mérték
testesül meg, ha összefogva
minden hatalmas elfogadja,

s kenyere, bora, földje, háza
minden értékét ráruházta:
valahány javát összeadja,
s a titok alapjába rakja.
Bonthatatlan, konok egyezség
teremti meg hatalma rendjét.

S ha e titok burka lemálik,
mindjárt fölöslegessé válik:
értéke nem több a papírnál,
amit bárki bármire használ,
kavarog köznapi szemétkben,
utca hosszán poroló szélben,

fontosságát nem is gyanítnád,
nem sejtve az egyezség nyitját.
Ezért hatalmas és szeszélyes.
Ezért gyenge, emberi, véges.